

Night Prayers

Santiago Gamboa

Download now

Read Online

Night Prayers

Santiago Gamboa

Night Prayers Santiago Gamboa

A Colombian philosophy student is arrested in Bangkok and accused of drug trafficking. Unless he enters a guilty plea he will almost certainly be sentenced to death. But it is not his own death that weighs most heavily on him but a tender longing for his sister, Juana, whom he hasn't seen for years. Before he dies he wants nothing more than to be reunited with her.

As a boy, Manuel was a dreamer, a lover of literature, and a tagger. Juana made a promise to do everything in her power to protect him from the drug-and violence-infested streets of Bogotá. She decided to take him as far from Colombia as possible, and in order to raise the money to do so, she went to work as a high priced escort and entered into contact with the dangerous world of corrupt politicians. When things spun out of control she was forced to flee, leaving her beloved brother behind.

Juana and Manuel's story reaches the ears of the Colombian counsel general in New Delhi, and he tracks down Juana, now married to a rich Japanese man, in Tokyo. The counsel general takes it upon himself to reunite the two siblings. A feat that may be beyond his power.

Fans of both Roberto Bolaño and Gabriel García Márquez will find much to admire in this story about the mean streets of Bogotá, the sordid bordellos of Thailand, and a love between siblings that knows no end. With the stylishness that has earned him a reputation as one of "the most important Colombian writers" (Manuel Vázquez Montalbán), Santiago Gamboa lends his story a driving, irresistible rhythm.

Night Prayers Details

Date : Published March 1st 2016 by Europa Editions (first published April 2012)

ISBN : 9781609453114

Author : Santiago Gamboa

Format : Paperback 320 pages

Genre : Fiction, Contemporary, Novels, Literature, 21st Century

 [Download Night Prayers ...pdf](#)

 [Read Online Night Prayers ...pdf](#)

Download and Read Free Online Night Prayers Santiago Gamboa

From Reader Review Night Prayers for online ebook

Roberto says

Bangkok, senza ritorno

Preghiere notturne è un romanzo complesso che intreccia la storia recente della Colombia con quella del grande amore che lega due fratelli, Manuel e Juana.

La Colombia del presidente Alvaro Uribe viene osservata dalla famiglie dei due fratelli, persone del ceto medio che disprezzano la cultura e che fanno affidamento solo sulla televisione e sulle menzogne propagandistiche che essa trasmette. Stragi, collusione coi narcotraffickanti, corruzione, uccisioni di oppositori al governo sono accettati senza battere ciglio, senza interrogarsi sul loro significato (ci ricorda qualcosa?).

Gamboia va oltre il modello Colombiano, chiamando in causa anche gli europei come modello di finta democrazia da non seguire (cose che sappiamo certamente, ma che fa effetto vedere scritte):

“In Europa non c’è futuro. È un continente esausto e scorbutico che vuole insegnare a vivere agli altri, ma che a furia di guardarsi allo specchio si è congelato. L’Europa, come tutte le società opulente, è su una brutta china. Come un individuo che ha tutto, che è innamorato di se stesso e si rimira, ecco ciò che succede là, ma quello che gli europei non sanno e che loro non sono il futuro di nessuno. Al contrario, il futuro è la periferia. Come puoi dire che questo paese è arretrato e violento, quasi si trattasse di una caratteristica essenziale, razziale o culturale di una nazione in particolare? La pace che oggi vedi in Europa è costata duemila anni di guerre, sangue, torture e crudeltà. Quando le nazioni europee avevano l’età attuale della Colombia erano nemiche tra loro e ogni volta che si scontravano scorreva il sangue, c’erano laghi ed estuari di sangue, darsene di sangue. L’ultima guerra europea ha lasciato cinquantaquattro milioni di morti. Non ti sembra violenza questa? Non dimenticarlo mai”.

I due fratelli sognano un destino diverso e crescono coltivando il sogno di un riscatto culturale dalla propria famiglia d’origine. Sogno che Juana cerca di ottenere a qualsiasi costo, anche vendendosi, per cercare di aiutare il fratello a lasciare l’opprimente ambiente di Bogotà. Ma la situazione le scappa di mano ed è costretta ad abbandonare la Colombia senza preavviso, senza lasciare alcun tipo di messaggio al fratello, che si metterà alla sua disperata ricerca in giro per il mondo.

Il romanzo, che spazia da Bogotà a Bangkok, da Tokyo a Teheran, è intenso e coinvolgente e ci fornisce tanti spunti di lettura e tanti temi da approfondire; letteratura, narcotrafficko, prostituzione, turismo sessuale, corruzione, desaparecidos, ignoranza, culture diverse. Forse la storia, specie nell’ultima parte raccontata da Juana, che diventa prostituta di lusso, perde un po’ di credibilità diventando fin troppo carica.

In ogni caso, la descrizione dell’inizio dell’amore fraterno, quando i due son bimbi, il profondo rapporto che lega i due nonostante l’assenza di lei, il dramma della ricerca in giro per il mondo e la determinazione della sorella a fare qualunque cosa potesse servire alla crescita e all’affrancamento dall’opprimente ambiente colombiano sono assolutamente commoventi.

I sudamericani hanno il gusto per l’intreccio, per le storie, per le complicazioni e anche questo libro non sfugge alla regola. Il risultato è un gran bel romanzo, scorrevole, fluido, coinvolgente e che colpisce nel segno.

Solistas says

3.5/5

"Άγρια, λ?για, λ?για.

Νυχτεριν?ς Ικεσ?ες.

Εκε?νες οι λ?ξεις που δεν ξεστ?μισαν κ τ?ρα τις σκ?φτονται κ ακο?γονται μες στον νου τους σαν σπαραχτικ? ουρλιαχτ?, κραυγ?ς αγων?ας κ αγ?πης. Δ?ο σιωπηλ?ς λιτανε?ες κ εγ? στη μ?ση αυτ?ς της παρ?ξενης καταιγ?δας, κοντ? σ?ναν πλαν?τη που ?φτιαξαν οι δυο τους κ που δεν τον κατο?κησαν ποτ?..."

?πως ξεκαθαρ?ζει σχεδ?ν απ'την αρχ? ο αφηγητ?ς του Gamboa, αυτ? εδ? ε?ναι μια ιστορ?α αγ?πης. ?χι μ?νο μεταξ? δ?ο αδελφ?ν αλλ? -κυρ?ως- αν?μεσα στο συγγραφ?α, τα βιβλ?α κ τα ποτ? που σημ?δεψαν τη ζω? του. Στο ενδι?μεσο σχολι?ζει με μια παν?μορφη αμφιθυμ?α τη ζω? στη Μπογκοτ? κ ξετυλ?γει αργ?-αργ? την πλοκ? του κειμ?νου.

Οι Νυχτεριν?ς Ικεσ?ες ε?ναι ?να βιβλ?ο που λογικ? θα αρ?σει σε πολλο?ς αναγν?στες γιατ? στις σελ?δες του θα βρεις ?λα τα βιβλ?α που ?χεις διαβ?σει ? επιθυμε?ς να διαβ?σεις στο μ?λλον, απ'τον Taibo κ τον Marquez μ?χρι τον David Foster Wallace κ τον Martin Amis. Αν ?μως δεν ε?σαι οπαδ?ς των βιβλιοφιλικ?ν κειμ?νων, (κ προσωπικ? δεν ε?μαι), η συγκεκριμ?νη κυκλοφορ?α δεν θα σε ενθουσι?σει ιδια?τερα. Εν ολ?γοις, το ακατ?σχετο λογοτεχνικ? namedropping με κουρ?ζει, ακ?μα κ αν βοηθ?ει να προσθ?σεις 2-3 ακ?μα συγγραφε?ς σε αυτ? την ατελε?ωτη λ?στα με τα βιβλ?α που θες να αγορ?σεις. Γνωρ?ζω β?βαια πως αν?κω στη μειοψηφ?α αφο? η 1η ?κδοση εξαντλ?θηκε σε σ?ντομο χρονικ? δι?στημα αλλ? κ τι να κ?νω;

?λλωστε δεν υπ?ρχει αμφιβολ?α πως ο Gamboa γρ?φει πολ? ωρα?α κ μερικ?ς σελ?δες του βιβλ?ου ε?ναι τ?σο ?μορφες που δι?χνουν το πειρασμ? χαμηλ?τερης βαθμολογ?ας.

Σ?γουρα θα δοκιμ?σω κ το ?λλο βιβλ?ο του που ?χει μεταφραστε? στα ελληνικ?.

Maria Bikaki says

"Βλ?ποντας τη μια ταιν?α μετ? την ?λλη, μπα?νοντας ολο?να και πιο βαθι? σε εκε?νον τον κ?σμο, ?πως με τις ταιν?ες του Μ?ρτιν Σκορτσ?ζε για τη Ν?α Υ?ρκη, απ? το κακ?φημοι δρ?μοι ως το καζ?νο, ?ρως ?χι πλ?ρως προσαρμοσμ?νοι, με μια τ?ση φυγ?ς και μεγ?λη ευαισθησ?α, με την ανασφ?λεια του ανθρ?που που ?χει τραυματιστε? πολ? νωρ?ς στο ρινγκ, που βγ?κε σχεδ?ν ακρωτηριασμ?νος, κρ?βοντας ?να χτ?πημα ? μια χαρακι? που μας ντροπι?ζει και μας κ?νει δυστυχε?ς, ?πως ?γραψε ο Σαρτρ, ?τσι μας φαιν?ταν η ζω? και ?ταν αργ?τερα δι?βασα το κεκλεισμ?νων των θυρ?ν κατ?λαβα τ?λεια τι ?θελε να πει, λες και ?να κομμ?τι που ?λειπε και που πολ? το λαχταρο?σα ?ρθε και τα?ριαξε στα κ?τταρα μου, μια βαθι? καταν?ηση των ιδε?ν, η βεβαι?τητα ?τι κ?τι ε?ναι αληθιν? και γι αυτ? μ?α απ? τις φρ?σεις του αντηχο?σε χρ?νια μες στο μυαλ? μου, «η κ?λαση ε?ναι οι ?λλοι» δε μπορε? να φτ?σει κανε?ς σε μια τ?τοια λακωνικ? διατ?πωση δ?χως να ?χει νι?σει και ζ?σει αυτ? που ?νιωθα εγ? εκε?να τα χρ?νια, κ?ριε πρ?ξενε, σας βεβαι?νω."

Χμ δεν το γν?ριζα το συγκεκριμ?νο βιβλ?ο. Περισσ?τερο το δανε?στηκα γιατ? μου αρ?σει και γενικ? π?ντα ψ?χνομαι να διαβ?ζω βιβλ?α απ? λατινικ? Αμερικ? και δε?τερον γιατ? με τρ?βηξε στο μ?τι το εξ?φυλλο σε συνδυασμ? με τον πιασ?ρικο κουλτουρι?ρικο τ?τλο. Πιστε?ω ?τι ε?ναι ?να βιβλ?ο που θα διχ?σει. Το ε?δα και στις δικ?ς σας κριτικ?ς πριν διαβ?σω το βιβλ?ο, το συνειδητοπο?ησα και τ?ρα αφο? το τελε?ωσα και εγ?. Το βιβλ?ο αυτ? για παρ?δειγμα θα αγαπηθε? σ?γουρα απ? βιβλι?φιλους που αρ?σκονται στα βιβλ?α να βρ?σκουν αναφορ?ς για ?λλα πολυαγαπημ?να βιβλ?α και συγγραφε?ς και ο Γκαμπ?α δ?νει αρκετ?ς δ?σεις αυτ?ν ειδικ? στους συγγραφε?ς που τον σημ?δεψαν εκε?νον προσωπικ?. Απ? την ?λλη θα διχ?σει σχετικ? με το θ?μα του και κατ? π?σο ανταποκρ?νεται στις προσδοκ?ες του αναγν?στη ως προς την εκτ?λεση του και ?σως και για το περιεχ?μενο του. Για μ?να ?ταν ας πο?με μια ξεκ?θαρη ιστορ?α αγ?της αλλ? δεν ξ?ρω αν ε?ναι σαφ?ς για ?λους το ?διο πρ?γμα. Ε?μαι κ?που στη μ?ση και δεν ?χω αποφασ?σει που πρ?πει να γε?ρει η ζυγαρι?. ?ταν ?να βιβλ?ο που ο?τε με ενθουσ?ασε ?λλα ο?τε και με απογο?τευσε. Βρ?κα ενδιαφ?ρουσα την προσ?γγιση. Ο συγγραφ?ας ξ?ρει σ?γουρα να γρ?φει, μου ?ρεσε ιδια?τερα το πλα?σιο και ο συνδυασμ?ς διαφορετικ?ν πολιτισμ?ν μια ?μορφη τοιχογραφ?α να την πο?με ?τσι διαφορετικ?ν χωρ?ν ?πως η Μπογκοτ?, η Τεχερ?νη, το Τ?κιο εν? οι αναφορ?ς που ε?πα και παραπ?νω στη λογοτεχν?α και στον κινηματογρ?φο κ?νουν τη γραφ? του αρκετ? πειστικ? και του δ?νουν το π?τημα να μιλ?σει για θ?ματα καυτ? που απασχολο?ν τον καθ?να απ? μας με κ?ριο ?ξονα αυτ?ν την ευτυχ?α και το κυν?γι αυτ?ς. Δεν εχω κ?τι ?λλο συγκεκριμ?νο αρνητικ? να σας βρω απλ? ?θελα ?να τσικ παραπ?νω αν θ?λετε για να απογειωθ? και να το χαρακτηρ?σω ?να σπουδα?ο βιβλ?ο. ?ταν ?μως ?να καλ? βιβλ?ο

Thomas says

Βαθμολογ?: ★★

Οι Νυχτεριν?ς Ικεσ?ες ?ταν για μ?να αν?μεσα στις 5 μεγαλ?τερες απογοητε?σεις της χρονι?ς. Ξεκιν? δυναμικ? και υποσχ?μενα με μια ιστορ?α ενηλικ?ωσης (αφ?γηση του Μανου?λ) και μια ιστορ?α αναζ?τησης (αφ?γηση του Πρ?ξενου). ?ταν μπλ?κεται στην ιστορ?α η Χου?να, το βιβλ?ο κ?νει μια κατακ?ρυφη βουτι? στην ποι?τητα και ανιαρ? και ακαταλαβ?στικο. Για μ?να ο συγγραφ?ας ξεκ?θαρα δεν ?ξερε τι ?θελε να γρ?ψει. Δε θα το πρ?τεινα.

Xenia Germeni says

?να βιβλ?ο ? πολλ? βιβλ?α ? ?λα τα βιβλ?α που θες να διαβ?σεις. ?νας κ?σμος κοντ? και ?νας κ?σμος μακρι?. Ο Gamboa ?φτιαξε ?ναν υφαντ?κοσμο του πραγματικο? και του σκληρο? κ?σμου της Λατινικ?ς Αμερικ?ς, της Ασ?ας και της Ευρ?πης. ?ναν κ?σμο που σε ρουφ?ει, σε λικν?ζει, σε υπνωτ?ζει, σε εξοργ?ζει κι ?μως ε?σαι μ?ρος του με τον ?ναν ? με τον ?λλο τρ?πο. Οι ?ρωες του Gamboa αν?κουν και στο φανταστικ? κ?σμο και στον ρεαλιστικ?- ο ?διος ο Gamboa υπ?ρξε πολιτιστικ?ς ακ?λουθος της ΟΥΝΕΣΚΟ στην Πρεσβε?α της Κολομβ?ας στην Ινδ?α. Κι εν? ο αναγν?στης ξ?ρει ?τι το χαπι εντ δεν τον περιμ?νει στο τ?λος, ζει ε?τε μ?σα απ? τη ζω? της Χου?να ε?τε μ?σα απ? τον κ?ριο Πρ?ξενο ε?τε μ?σα απ? τον Μανουελ. Ο Gamboa αποτ?ει φ?ρο τιμ?ς στους συγγραφε?ς που τον σημ?δεψαν (ακ?μη και σε σ?γχρονους συμπατρι?τες του), στο αλκοολ, στο φαγητ? και στο σινεμ?. Οι περιγραφ?ς της Κολομβ?ας μ?σα απ? την ηρω?δα του Χου?να θυμ?ζουν τα ντοκυμαντερ του χιλιαν? Patricio Guzman ? του Ciro Guerra, εν? η Ιαπων?α θυμ?ζει τις εικ?νες του Daido Moriyama. Κ?θε γραμμ? του Gamboa ε?ναι ?να χαστο?κι σε ?λα ?σα τον ?χουν θυμ?σει

και σε ?σα ?χει δει ? ακο?σει ? και γιατ? ?χι βι?σει..Ε?ναι οι νυχτεριν?ς ικεσ?ες ζωνταν?ν και πεθαμ?νων, χαμ?νων, αγνοο?μενων, διαδυκτιακ?ν φ?λων (υπαρκτ?ν ? μη), μοναχικ?ν, και ?λων ?σων αναζητο?ν να επιστρ?ψουν στις αναμν?σεις τους, αλλ? ?σως ο δρ?μος βγ?ζει στο πουθεν?...κι ?μως συνεχ?ζουν να ψ?χνουν "?σως σε κ?ποιο ?λλο βιβλ?ο ? σε μιαν ?λλη π?λη.....Οι μεγαλ?πρεπες πολιτε?ες. Εκε? συμβα?νουν οι ιστορ?ες, ?σως την αυγ? ? μπορε? και αργ? το απ?γευμα, ?πως και να 'χει, μακρι? απ? τον καυτ? ?λιο του μεσημερι?. Θα φτ?σουμε ποτ? ως αυτ?ς; ?σως μπο?με σ'αυτ? την καινο?ρια π?λη το χ?ραμα ? πριν νυχτ?σει".

Bookfreak says

3.5

jeremy says

words, words, words.

night prayers.

those they had not said to each other and now were thinking, words that in their minds were heartrending screams, cries of anxiety and love. two silent litanies, and me in the middle of that strange storm, near a planet created by those who never lived on it. two fragile creatures who longed to be together and to be forgotten, and life, like a wall, coming between them.

a thrilling and impressive work of fiction, *night prayers (plegarias nocturnas)* is the second work of colombian author santiago gamboa to be rendered into english (after *necropolis*). told in three distinct voices, *night prayers* is a continent-spanning crime novel revolving around sibling loyalty. with plenty of politics and nefarious dealings (and sex and drugs, too), gamboa's new book is rife with tension and literary allusion. though not a perfect outing, *night prayers* must still be considered as one of the year's finer efforts.

i listened to monsieur echenoz with skepticism and said, but in european wars people killed each other for an ideal, not here, here it's pure barbarism, it's money or land or cocaine, but he said, it's the same thing, the reasons someone who's about to shoot another man thinks he has may vary, but the deed is the same, someone will press the trigger, and when the lead breaks the skin and drills into the cranium and damages a lobe and perforates it and opens a path in the brain, a life with a history and past will be cut short and a body transformed into a bloodstained mass that will fall to the ground, and that fact, which is horrible in itself and can't in any way be explained or justified, makes all the reasons equivalent; in the middle of the twentieth century it was ideologies, then it was land or the control of resources, reserves of hydrocarbons. politics isn't the reason, just the way politics represents a need to take the next step, which is to go on the attack. ideologies are merely self-fulfilling prophecies. force is the argument most often used by man in his history, whatever culture he belongs to, so don't worry, nothing is being done here that hasn't been done before in other places, and for the same reasons.

*translated from the spanish by howard curtis (jean-claude izzo, canek sánchez guevara, gamboa's *necropolis*, et al.)

Makis Dionis says

Η Μπογκοτ?, ο καμβ?ς του , με πινελι?ς απ? Τ?κιο, Μπανκ?γκ, Δελχ? κ Τεχερ?νη.. ?πως κ ο ?λβαρες στους 35 νεκρο?ς, αναδεικν?ει την επ?μενη σημαντικ? π?λη της Λατινικ?ς Αμερικ?ς , μετ? το Μπουενος Αιρες κ το Σαντι?γο. Μ?α π?λη, μ?α χ?ρα, που βγα?νει απ? εμφ?λιο , με τους ανθρ?πους της να προσπαθουν κ να καταφ?ρνουν να ΖΟΥΝ και να το απολαμβ?νουν στο ?πακρο. Αν και αφελ?ς σε πολλ? σημει?α, για να βοηθηθε? η εξ?λιξη της πλοκ?ς, δεν πα?ει να ε?ναι δυναμ?της ?ταν περιγρ?φει τη ζω? της π?λης, ε?τε αφορ? τα πιτσιρικια που διαβ?ζουν λογοτεχν?α, ε?τε τη πορε?α για τους αγνοο?μενους, ε?τε τους εστ?τ μεταν?στες της.

Camila Romero says

Una historia no apta para sensibles, la verdad es que me impacto mucho al final, y no pude evitar derramar una lagrima o sentirme mal, existen autores que tienen una capacidad tocar nuestros mas profundos sentimientos, sensaciones, y hacerlas florecer. Estuve en Bangkok, ¿Mi boleto de avion? Este libro, lo describe de una manera tan detallada, que es como haber estado en cada calle y esquina de Bangkok, haber sentido sus olores, su clima, saborear cada comida exotica, fue una experiencia inigualable.

Jonfaith says

There appears to be cheating in the publishing house. Much like baccarat at Rick's, I don't feel pained to point out the obvious. Europa Editions have now published several translated novels providing a middlebrow pass to literary sophistication. Barbery, Bronsky, and Cosse amongst others offer a view, a taste without the burden of effort. I'd say Murakami and Paul Auster are just as guilty but alas. You can then imagine my reluctance approaching this unknown novel.

Gamboa certainly lives up to the EE tradition by citing philosophers and theorists and then quickly leaping to detailed carnality—endless ingesting and copulating only for the sake thereof. Oh, and the narrative drifts from Bogota to Delhi and then to Bangkok Tokyo and Teheran.

So why then my favorable response? There are brilliant passages dwelling on our estrangement, our inability to relate to bullshit and the unexpected solace of a poem by Mayakovsky or Rimbaud. Did I find aspects of Night Prayers cheap and contrived? Of course, but it kept a sufficient pulse to ward off my trenchant doubts.

Glire says

2017 PopSugar Reading Challenge #33: A book set in two different time periods.

"Palabras, palabras, palabras.

Plegarias nocturnas.

Las que no se dijeron y ahora piensan y que en sus mentes son desgarrados alaridos, gritos de ansiedad y amor. Dos letanías silenciosas, y yo en medio de esa extraña tormenta, cerca de un planeta creado por ellos que jamás habitaron. Dos seres frágiles que añoran estar juntos y ser olvidados, y la vida, como un muro, interponiéndose."

¿Qué sé yo acerca de lo que es ser colombiano? ¿Qué sé yo acerca de lo que es vivir atemorizado por las FARC? ¿Qué sé yo acerca de la vida de esos que han desaparecido y del dolor de los que quedaron atrás? Nada. Y, aún así, Plegarias Nocturnas parece una historia cercana. Santiago Gamboa logra con una maravillosa voz narrativa sumergirte en ese mundo de corrupción, violencia y desasosiego. Un testimonio de la realidad latinoamericana: de su conciencia, sus sueños, sus muertes y sus amores.

"Le voy a decir algo: esta no va a ser una novela negra, ¿quiere sorprenderse? Va a ser una novela de amor."

Lamentablemente, la trama pierde un poco de su fuerza a medida que se acerca al desenlace, cuando algunas situaciones son dramatizadas en exceso causando que pierdan credibilidad. Aun así, la escritura de Gamboa me ha ENCANTADO. Logra construir unos personajes inolvidables, en una historia emotiva que juega a impresionar y a herir al lector. Y que lo logra... la mayor parte del tiempo

George-Icaros Babassakis says

Και μ?νο για το Κεφ?λαιο 4, ε?ναι διαμ?ντι. Χ?ρια που πα?ζει ο Ντ?ιβιντ Φ?στερ Γου?λας πιο μετ?. ?ξοχον αν?γνωσμα!

Orsodimondo says

DESPERATELY SEEKING JUANA

Signor console, signor Gamboa, caro Santiago, questo libro sembra quasi un novello *Uomo senza qualità*, pur non assomigliando per nulla a quell'insuperabile capolavoro.

Rosanna Arquette e Madonna in "Desperately Seeking Susan" di Susan Seidelman, 1985.

Eppure qui c'è una voce, attribuita a un fantomatico inter-nauta, che mi ha evocato Moosbrugger. E anche qui i protagonisti sono un fratello e una sorella, Manuel e Juana, novelli Ulrich e Agathe. La loro storia, che è prima di tutto una storia d'amore e non un noir, sovrasta le tante altre cose importanti di cui parla questo libro, che potrebbe forse narrare la caduta del mondo occidentale, strangolato dai mostri che ha generato, proprio come la maestosa opera di Musil racconta il tramonto (la decadenza) della Kakania asburgica. E Bogotà potrebbe rispecchiare Vienna, città generatrici di storie, a cui il tono nostalgico di

Gamboa oggi, di Musil allora, sa dare voce unica e per me struggente.

Egon Schiele

Però, signor console, signor Gamboa, caro Santiago, questo libro mi fa venire in mente anche quelli di Manuel Puig, che io ho letto e amato tutti.

No, non è la vicinanza geografica, lei colombiano e Puig argentino.

È piuttosto per certi temi, come il sesso, la femminilità, l'omosessualità, il tono lussureggiante e rocambolesco con cui entrambi li affrontate, con discrezione e riserbo ma in modo diretto e aperto, che sembra un ossimoro, ma è proprio così che entrambi ne parlate.

E il vostro comune il vostro amore per il cinema e gusto per le storie, per il racconto, l'intreccio e l'incastro e come una sboccia dall'altra e ne partorisce una nuova.

"Il bacio della donna ragno" di Hector Babenco, 1985. William Hurt vinse l'Oscar come miglior attore protagonista.

E poi, signor console, signor Gamboa, caro Santiago, come non ritrovare anche *Romeo and Juliet*, lo Shakespeare meno riuscito secondo me.

Ma, comunque io la rigiri, un grande inno all'amore, un grido d'amore unico! Quel congegno narrativo che sembra contorto e involuto urla e gronda amore da ogni parte.

E io lo ritrovo qui, nel processo che porta Manuel a Bangkok a inseguire la sorella che è a Tokyo - nel finale, in Juana che invece è... no, no, mi fermo, niente anticipazioni, niente spoiler, la sua trama è parte integrante del piacere di leggere questo libro così bello.

La versione cinematografica della tragedia di Shakespeare che preferisco è "Romeo + Juliet" di quel geniaccio di Baz Luhrman, 1996.

Perché, signor console, signor Gamboa, caro Santiago, per come io la metta, per quanti richiami e paralleli e riferimenti possa avanzare, quello che resta alla fine è solo questo: *Preghiere notturne* è un gran bel libro, una lettura intensa e trascinate, che vive di luce propria, che non ha bisogno di modelli in cui specchiarsi, che raggiunge vette notevoli.

Chapeau signor console, signor Gamboa, caro Santiago, ci rivediamo presto.

Il cadavere continuò a morire.

Anna says

Το βιβλίο αυτό ήταν ένας πρώτος με την πρώτη ματιά που κέρυ προς το τέλος μου το χόλασε. Καταρχήν, το μάθα πριν να μ'να απ' εδ' και το π'ρα κατευθε'αν, μ'λιστα το δι'βασα και σχεδ'ν αμ'σως: σ'γγρονη κοινωνία, διαθορ' στη Λατινικ' Αμερικ', ναρκωτικ', πω Ανατολ', πορνε'α και 'λλα τ'τοια ωρα'α υποσχ'ταν, τα οπο'α 'ταν 'λα μ'σα. Πολ' 'ξυπνος ο τρ'πος γραφ'ς, με τρεις αφηγητ'ς (σσ, αυτο' οι μον'λογοι της δια-δικτυακ'ς δεν κατ'λαβα τι 'ταν, αλλ'

δεν με ?νοι?ξε και ιδια?τερα, χαριτωμ?να τα ?λεγε!), με το χρ?νο να πηγα?νει μπρος-π?σω, να προοικονομ? και να προβλ?πει, με συμπτ?σεις που δεν ?ταν καθ?λου συμπτ?σεις, πολλ? κοινωνικ? ?λλ? και προσωπικ? μην?ματα. Η γλ?σσα ?ρρεε υπ?ροχα και ?ρες ?ρες ε?χα ιδια?τερη αγων?α για τους ?ρωες.

Παραθ?τω αποσπ?σματα:

Ζο?σαμε στη συνοικ?α Σ?ντα ?να, μια περιοχ? ?που εκε?νη την εποχ? συνυπ?ρχε η ετοιμ?ρροπη μεσα?α τ?ξη με τα "αν?τερα λα?κ? στρ?ματα", που π?ει να πει η αφρ?κρεμα του καιροσκοπισμο?, των συμπλεγμ?των και της κοινωνικ?ς δυσαρ?σκειας

Κ?τω απ? κ?θε ζωνταν? π?λη βρ?σκεται η π?λη των πεθαμ?νων, η νεκρ?πολη, και εκε? μ?σα κρ?βεται το ασυνε?δητ? της, τα ταραγμ?να, οπιο?χα ?νειρ? της. Καμ?α π?λη δεν μπορε? να ε?ναι ρεαλ?στρια και ?σως γ' αυτ? η Μπανγκ?κ να λικιν?ζεται στα ?νειρ? της

Ο πατ?ρας και η μητ?ρα μου ?ταν συντηρητικο?, ?μως δεν αν?καν στην πεφωτισμ?νη και αριστοκρατικ? δεξι? που ε?ναι τυπικ? της Κολομβ?ας. ?νθρωποι γεμ?τοι μ?σος και απογο?τευση, που ψ?χνουν να βρουν κ?τι ? κ?ποιον προς τον οπο?ο (? δια μ?σου του οπο?ου) να εκφρ?σουν αυτ? το μ?σος και την πικρ?α τους, με το θαυμασμ? τους για την αν?τερη τ?ξη και τον αριβισμ? της, την υπερωψ?α και το ρατσισμ? της. Γι' αυτ? ?λεγε ο Μαρξ ?τι οι μικροαστο? ?ταν οι λιγ?τερο διατεθειμ?νοι να επαναστατ?σουν. Εν μ?ρει ?σφ?λλε, ?λλ?, ?σον αφορ? τους γονε?ς μου, ε?χε δ?κιο

Στην Αφρικ? οι ?νθρωποι ψηφ?ζουν π?ντα τους ανθρ?πους που προ?ρχονται απ? τη φυλ? τους και ?τσι κερδ?ζει π?ντα το κ?μμα της πιο πολυ?ριθμης φυλ?ς. Και ξ?ρεις ποιος ε?ναι ο μ?νος τρ?πος για να μει?σει μια φυλ? τον αριθμ? των ψηφοφ?ρων της ?λλης; Το μαχα?ρι. Αυτ? που οδ?γησε πολλ?ς χ?ρες της Αφρικ?ς σε εμφ?λιο π?λεμο δεν ?ταν η δικτατορ?α, ?λλ? η δημοκρατ?α. Οι μικρ?ς φυλ?ς μισο?ν το σ?στημα που δ?νει την εξουστ?α στη μεγαλ?τερη φ?ρα...

Και τ?τε γιατ? 4 αστερ?κια αντ? για 5; Για το τ?λος: (view spoiler)

Ενδιαφ?ρον βιβλ?ο, με ?ντονα κοινωνικο-πολιτικ? μην?ματα και μια ν?τα αισιοδοξ?ας προς ?λους τους ?λληνες ?τι υπ?ρχει και πιο χαμηλ?!!!!

Mary Kaimatzoglou says

Μια ιστορ?α που δε?χνει τον σκληρ? κ?σμο της Λατινικ?ς Αμερικ?ς και της Ας?ας, κοινωνικ? και πολιτικ? παθολογικ? φαιν?μενα, μ? π?νω απ'?λα μια ιστορ?α αγ?πης μεταξ? δ?ο αδερφι?ν. Πο? μπορε? να φτ?σει η αδερφικ? αγ?πη σε ?ναν σκληρ? δοκιμαζ?μενο κ?σμο που απομυθοποιε?ται? Αρκετ? καλ?, ?στ?σο κ?που μετ? τη μ?ση "?κανε κοιλι?".
